

Право України. – 2007. – № 10. – С. 5-8.

12. Гагай П.С. Адміністративно-правова кваліфікація та її зв'язок з адміністративним процесом // Форум Права. – 2009. – № 1. – С. 99-104.

13. Стороженко О.М. Адміністративно-правова кваліфікація зловживань монопольним (домінуючим) становищем на ринку: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – К., 2008.

14. Правоприменительная деятельность органов внутренних дел (милиции) по делам об административных правонарушениях: Учеб. пособие / Бочаров С.Н., Дибель В.Ю., Зубач А.В. и др.; Под ред. Кардашовой И.Б. – М., 2004.

15. Масленников М.Я. Порядок применения административных взысканий: Учеб.-практ. пособие. – М., 1998.

Надійшла до редакції 13.12.2011

КАЦУБА Р.М., ад'юнкт
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 351.74

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВЗАЄМОДІЇ МІЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ СПОРТИВНИХ ЗАХОДІВ

Розглянуто проблемні питання реформування органів внутрішніх справ в аспекті взаємодії міліції з громадськими формуваннями. Запропоновано шляхи удосконалення такої взаємодії під час проведення масових спортивних заходів.

Ключові слова: громадські формування, громадський порядок, масові спортивні заходи, стюард, Євро-2012.

Рассмотрены проблемные вопросы реформирования органов внутренних дел в аспекте взаимодействия милиции с общественными формированиями. Предложены пути усовершенствования такого взаимодействия во время проведения массовых спортивных мероприятий.

Ключевые слова: общественные формирования, общественный порядок, массовые спортивные мероприятия, стюард, Евро-2012.

The issues of internal affairs agencies reforming in the aspect of interaction with social units are considered. The ways of improvement of such interaction during realization of mass sports events are proposed.

Keywords: social units, public order, mass sports events, steward, Euro-2012.

Постійна взаємодія влади і суспільства є необхідною умовою політичної стабільності й процвітання кожної держави, в тому числі й України. Проведення в Україні Чемпіонату Європи з футболу є дуже відповідальним завданням для держави в цілому та особливо для її правоохоронної системи, адже правоохоронні органи повинні будуть забезпечувати громадський порядок, дотримуючись при цьому європейських стандартів прав людини і громадянина, а також демонструючи готовність до ефективної та злагодженої діяльності, в першу чергу у взаємодії з населенням.

Тому дуже актуальним на сьогоднішній день є питання розвитку взаємодії міліції з населенням, дослідження позитивних та негативних наслідків такої взаємодії саме під час проведення масових спортивних заходів.

Науковим підґрунтям для дослідження питань взаємодії міліції з населенням під час проведення спортивних масових заходів стали погляди таких науковців, як В.Б. Авер'янов, О.М. Бандурка, М.В. Калашник, В.К. Колпаков, І.М. Копотун, В.І. Московець, О.М. Музичук, І.І. Сенчук, О.Н. Ярмаш та інших. Їх праці постають важливим шаблоном на шляху дослідження основних засад діяльності органів внутрішніх справ у сфері охорони громадського порядку і, зокрема, відносин, що складаються за участі громадян в охороні громадського порядку під час проведення масових спортивних заходів.

Метою дослідження є визначення актуальних проблем взаємодії міліції з громадськістю під час проведення масових спортивних заходів, а також шляхів їх вирішення.

Проблеми протидії порушенням громадського порядку при проведенні масових заходів є

на сьогоднішній день дуже актуальним питанням, яке потребує якісно нового регулювання. Одним із шляхів реформування органів внутрішніх справ у цьому напрямі вважають налагодження взаємодії з населенням. На думку багатьох науковців, міліції не вистачає підтримки громадськості. Більше того, міліція може досягти успіхів у боротьбі з правопорушеннями лише тоді, коли буде побудовано атмосферу взаємоповаги та співробітництва між нею і громадянами [1].

У юридичній літературі немає загальноприйнятого визначення взаємодії міліції і громадськості. На нашу думку, найбільш вдало визначив це поняття В.І. Дяченко, пропонуючи розуміти його в широкому значенні як відносини, що виникають між міліцією та громадськістю з метою підвищення охорони громадського порядку та боротьби з правопорушеннями [2].

Розвиток демократичних засад суспільства, налагодження і підтримка зв'язків міліції з місцевим населенням, що ґрунтуються на принципах довіри, взаєморозуміння і добропорядності, врахування громадської думки, а отже й верховенство права, відкритість влади, її тісна взаємодія із суспільством є фундаментальними принципами демократії. Партнерські відносини, спільна діяльність міліції з громадськими організаціями, які беруть участь у боротьбі з правопорушеннями та охороні громадського порядку, сприяє формуванню у свідомості населення України пріоритетності загальних інтересів, шанобливого ставлення людей до правових приписів, розвиває соціальну відповідальність громадян, яка є визначальним моментом становлення громадянського суспільства.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про міліцію» [3] одним з фундаментальних принципів діяльності міліції є принцип взаємодії з трудовими колективами, громадськими організаціями й населенням. Стаття 6 цього ж закону вказує на те, що міліція має право для виконання покладених на неї завдань залучати громадян за їх згодою до співробітництва. За таких умов, на думку В.Б. Авер'янова, має втілюватись новий, якісно відмінний від колишнього, правовий режим регулювання взаємозв'язків між державою (її органами та посадовими особами) і громадянами. Ця нова якість означає, що громадянин ніби стає «рівноцінним» учасником стосунків з державою [4].

Правове підґрунтя участі громадян в охороні громадського порядку створюють положення Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» [5], згідно з яким громадяни України мають право створювати громадські об'єднання для участі в охороні громадського порядку і державного кордону, сприяння органам місцевого самоврядування, правоохоронним органам, Державній прикордонній службі України та органам виконавчої влади, а також посадовим особам у запобіганні та припиненні адміністративних правопорушень і злочинів, захисті життя та здоров'я громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, а також у рятуванні людей і майна під час стихійного лиха та інших надзвичайних обставин (т.зв. громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону). У сфері охорони громадського порядку основними завданнями громадських формувань є:

- надання допомоги органам внутрішніх справ у забезпеченні громадського порядку і громадської безпеки, запобіганні адміністративним проступкам і злочинам;
- інформування органів та підрозділів внутрішніх справ про вчинені або ті, що готуються, злочини, місця концентрації злочинних угруповань;
- сприяння органам внутрішніх справ у виявленні і розкритті злочинів, розшуку осіб, які їх вчинили, захисті інтересів держави, підприємств, установ, організацій, громадян від злочинних посягань тощо.

Особливість статусу працівника органів внутрішніх справ у системі взаємодії з громадськими формуваннями В.К. Колпаков пояснює такими факторами:

- працівник міліції як представник органу внутрішніх справ належить до державно-владних структур;
  - обов'язок працівника міліції – вести боротьбу з правопорушеннями, зміцнювати правопорядок та законність, захищати права та свободи громадян, при цьому він повинен спиратися на довіру та підтримку населення, допомогу громадськості та трудових колективів;
1. забезпечення взаємодії з правоохоронними громадськими формуваннями, зміцнення зв'язків з населенням є одним з найважливіших посадових обов'язків працівника міліції;
  2. працівник міліції – професіонал у сфері забезпечення охорони громадського порядку, боротьби з правопорушеннями, який отримав відповідну освіту, призначений на посаду після відповідної спеціальної підготовки, забезпечений необхідними матеріально-технічними засобами;
  3. працівник міліції використовує для вирішення завдань інформаційний, оперативно-

розшуковий, технічний потенціал служб органів внутрішніх справ (обліки, спеціальну літературу тощо);

4. компетенція працівника міліції у сфері забезпечення охорони громадського порядку, боротьби з антисупільними явищами значно ширша, ніж компетенція правоохоронних громадських формувань та їх представників [6].

У межах координаційної діяльності організаційні повноваження органів внутрішніх справ відповідно до Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» забезпечуються певними контрольними функціями. Законодавчі положення про те, що громадські формування з охорони громадського порядку проводять свою діяльність під контролем органів внутрішніх справ шляхом спільного з працівниками цих органів патрулювання і виставлення постів, участі в забезпеченні охорони громадського порядку під час проведення масових заходів, участі у заходах правоохоронних органів, спрямованих на боротьбу з окремими видами правопорушень, реалізуються через положення окремих підзаконних нормативно-правових актів.

О.М. Музичук класифікує організаційно-правові форми участі громадян у правоохоронній діяльності за такими критеріями:

а) за характером завдань, що виконуються (громадські формування, створені для охорони громадського порядку та боротьби з правопорушеннями; громадські формування, для яких охорона громадського порядку та боротьба з правопорушеннями – одне із завдань);

б) за організаційним оформленням правоохоронної діяльності (особиста індивідуальна участь громадян у правоохоронній діяльності та діяльність громадян у складі громадських формувань правоохоронної спрямованості);

в) за складом (громадські формування, у складі яких є працівники органів внутрішніх справ, та формування, членами яких є тільки цивільні особи) [7].

Взаємодія органів внутрішніх справ з населенням акумулює в собі будь-які форми і методи демократизації суспільних відносин, використання системи переконливих засобів і дій, які зорієнтовані на розширення сфер впливовості й контролю поведінки населення, формування громадської думки та іміджу правоохоронних органів.

Доцільність співпраці міліції з громадськістю обґрунтовується також необхідністю ліквідації монополії держави у галузі охорони громадського порядку, боротьби зі злочинністю, захисту прав людини і громадянина.

Громадські формування з охорони громадського порядку роблять значний внесок у справу нейтралізації та зменшення кількості правопорушень у сфері охорони громадського порядку, зміцнення законності та правопорядку у країні. Але під час виконання ними правоохоронних завдань, функцій та повноважень виникає низка проблем адміністративно-управлінського та матеріально-фінансового характеру, які ускладнюють їх практичну діяльність. Крім того, недосконалість чинного законодавства з питань визначення повноважень членів громадських формувань правоохоронної спрямованості, їх соціально-правового захисту, обмежень, пов'язаних із реалізацією ними повноважень у сфері охорони громадського порядку, вимог, яким вони повинні відповідати, лише ускладнюють їх діяльність, перешкоджають залученню до їх лав свідомих громадян [8].

Серед причин зниження ефективності правоохоронної діяльності окремих громадян і громадських об'єднань з охорони громадського порядку та боротьби зі злочинністю можна вказати й такі:

– скорочення відділень, груп або посад працівників міліції, відповідальних за взаємодію міліції та громадських формувань в охороні правопорядку та профілактиці злочинності;

– відсутність чіткої і послідовної системи відповідних формувань, координаційного центру, який регулював би створення та діяльність громадських організацій у цьому напрямі;

– послаблення уваги до організації правоохоронної роботи громадян з боку місцевих органів влади, трудових колективів та органів внутрішніх справ;

– недовіру до міліції частини населення через зростання злочинності та послаблення захищеності громадян від злочинних посягань;

– скорочення моральних і матеріальних стимулів за виконання громадських доручень.

Це змушує підвищити матеріальне заохочення членів громадських формувань, запропо-

нувати джерела їх фінансування, проаналізувати відмінність правоохоронних функцій громадських формувань і міліції, обґрунтувати доцільність спрощеного порядку зарахування громадян, які виконують правоохоронні функції, до кадрового резерву міліції тощо [9].

Під час організації взаємодії із громадськими організаціями варто враховувати специфіку статусу сторін. Необхідно передбачати складнощі погодженої діяльності не підпорядкованих один одному, організаційно самостійних і відокремлених суб'єктів, спрямованої на досягнення єдиних цілей. В основі такої взаємодії лежать форми поведінки її учасників, зумовлені взаємною підтримкою, допомогою, іншими взаємоприйнятними обставинами [10].

До того ж вважаємо, що обов'язками органів внутрішніх справ стосовно громадських формувань мають стати проведення занять, інструктажів, роз'яснень положень тематичних нормативно-правових актів, надання методичної допомоги керівникам громадських формувань, спільна з населенням розробка профілактичних заходів та інші види співпраці органів внутрішніх справ з громадськістю. Не буде зайвим для налагодження взаємодії міліції з населенням і взаємний обмін інформацією про проведену роботу, а також спільне патрулювання і проведення інших заходів для адміністративно-правової охорони громадського порядку.

Проте одне питання так і залишається невирішеним. Чи є потрібною взаємодія міліції з населенням під час проведення масових заходів, зокрема спортивних?

У 2012 р. протягом 3 тижнів в Україні відбудеться 16 футбольних матчів. Передбачається, що матчі фінальної частини Чемпіонату Європи з футболу, які відбудуться в Україні, відвідають понад 600 тис. вболівальників з різних країн світу та подивляться у прямій телетрансляції майже 6 млрд. глядачів. У зв'язку з цим важливо розробити та законодавчо закріпити стратегію правоохоронних органів нашої держави щодо забезпечення правопорядку й безпеки під час проведення міжнародних спортивних заходів. Для цього дуже важливим є вивчення зарубіжного досвіду діяльності поліції щодо охорони громадського порядку під час проведення таких масштабних заходів спортивного характеру.

Основними силами, які забезпечують охорону громадського порядку та безпеку громадян під час масових заходів, є особовий склад органів і підрозділів внутрішніх справ, а додатковими силами – особовий склад підрозділів внутрішніх військ, вищих навчальних закладів МВС, які задіюються за окремим планом [11].

Під час проведення масового заходу необхідно забезпечити:

11. недопущення проходу до місця заходів осіб, які перебувають у стані сп'яніння, мають предмети, які можна використати для завдання тілесних ушкоджень;
12. проїзд (відведення проїзду) автотранспорту;
13. безперешкодний прохід місцевих жителів до своїх помешкань, а працівників установ, підприємств, організацій – до місця роботи [12];
14. охорону важливих об'єктів, розташованих поблизу проведення заходу;
15. поступову (планомірно) евакуацію визначеними шляхами учасників та глядачів заходу після його завершення, організовану посадку та безпечний проїзд комунальним транспортом [13].

Специфіка охорони громадського порядку під час проведення в Україні фінальної частини Чемпіонату Європи 2012 р. з футболу вимагає від органів внутрішніх справ готовності діяти у ситуаціях ускладнення оперативної обстановки. Тому використання заздалегідь відпрацьованих і перевірених практикою форм та методів, способів і прийомів діяльності з охорони громадського порядку проводиться за певною системою (тактикою).

Вкрай необхідним є чіткий, врегульований порядок дій, особливо в умовах порушення правопорядку. Проте слід враховувати, що тактика не дає готових алгоритмів. Вона виробляє тільки основні, найбільш важливі положення і правила, виконуючи які, суб'єкт приймає самостійне рішення, що відповідає конкретним умовам ситуації. Саме тому тягар охорони громадського порядку під час проведення масових заходів повинен бути покладений лише на професіоналів, адже досвід, певні психологічні навички, вміння поводитися в надзвичайних ситуаціях можуть зіграти вирішальну роль в забезпеченні правопорядку і законності.

Важливим елементом нормативно-правової основи діяльності МВС України із забезпечення охорони громадського порядку під час підготовки і проведення Євро-2012 є перш за все Спільна Декларація між Україною та Польщею від 22 січня 2008 р. «Про співпрацю у справах безпеки фіна-

льного турніру Чемпіонату Європи з футболу», що була затверджена у місті Варшаві. Документом передбачено, зокрема, уніфікацію польських та українських рішень, нормативних документів у сфері безпеки масових спортивних заходів, адаптацію рекомендацій Ради Європи та Європейського Союзу, а також правил та процедур, перевірених у тих країнах, які проводили спортивні заходи подібного масштабу. Вказана декларація також передбачає створення відповідних підрозділів, які будуть відповідати за координацію та втілення стратегії безпеки Євро-2012 [14].

Для організації безпеки на високому державному рівні необхідний системний підхід, що передбачає насамперед складання реєстру викликів і загроз, плану заходів з їх нейтралізації, включення потужного потенціалу державної системи безпеки, відпрацювання взаємодії державних і приватних структур безпеки, координацію дій України і Польщі.

З урахуванням міжнародного рівня запланованих заходів на відповідні органи влади (у першу чергу на органи внутрішніх справ) покладається підвищена відповідальність за гарантування безпеки громадян, забезпечення громадської безпеки та охорону громадського порядку, своєчасна протидія масовим порушенням громадського порядку під час проведення міжнародних спортивно-масових заходів, оскільки саме працівники органів внутрішніх справ на час проведення Євро-2012 стануть не лише гарантами безпеки, а й «обличчям» держави.

Імідж України у світі залежить від того рівня безпеки і правопорядку, який буде забезпечено під час проведення чемпіонату. У зв'язку з цим особливої актуальності та значущості набуває необхідність розробки чіткої стратегії і тактики дій щодо забезпечення належного громадського порядку органами внутрішніх справ у разі ускладнення оперативної обстановки під час проведення Чемпіонату.

Слід підкреслити, що вивчення зарубіжного досвіду діяльності поліції щодо охорони громадського порядку під час проведення таких масштабних заходів спортивного характеру, як фінальна частина Чемпіонату Європи з футболу, надасть Україні можливість підняти на новий рівень діяльність органів внутрішніх справ, удосконалити систему заходів безпеки під час проведення масових заходів спортивного характеру з урахуванням європейських стандартів.

Як ми вже встигли з'ясувати, участь широких верств населення в забезпеченні громадського порядку під час проведення масових спортивних заходів не є доречною. Як свідчить досвід Ізраїлю, США, Великої Британії, таких фахівців готують у вищих навчальних закладах за окремими програмами терміном від одного до трьох років з обов'язковим стажуванням. Отже, на навчальні заклади МВС України покладаються завдання щодо забезпечення громадської безпеки під час проведення масових спортивних заходів міжнародного рівня, розроблення на їх основі адаптованої моделі діяльності органів внутрішніх справ під час проведення масових заходів спортивного характеру, вироблення рекомендацій для відповідних органів та підрозділів внутрішніх справ щодо охорони громадського порядку під час проведення Чемпіонату Європи з футболу 2012 р. [15].

Слід зазначити, що на Заході (маються на увазі Сполучені Штати Америки) взаємодія поліції з населенням є не лише функцією спеціальних підрозділів; це задача всього поліцейського органу від патрульного до начальника, яка стосується всіх аспектів поліцейської роботи. Силами особового складу поліції проводяться найрізноманітніші масові заходи за участю населення, форми яких вкрай різноманітні [16, с. 55].

Як зауважує О.В. Негодченко, профілактика правопорушень буде ефективною лише тоді, коли ця діяльність зможе охопити все суспільство, яке перетвориться на партнера поліції. Думка настільки ж безперечна, наскільки й утопічна. Історія показує, що ніколи ще поліцейська профілактика не охоплювала все суспільство, і ніде ще всі соціальні прошарки не ставилися до діяльності поліції з тим найвищим ступенем розуміння і симпатії, яка б дозволила забезпечити їй загальну активну підтримку [17, с.219].

Слід зазначити, що у багатьох країнах світу охороною громадського порядку під час проведення масових заходів займаються стюарди – персонал недержавної охоронної структури, створений для виконання завдання у сфері забезпечення безпеки приймаючою асоціацією з футболу [18]. В Україні юридично ця професія також існує, але фактичного поширення вона не набула.

Відповідно до законодавства України стюард, який є охоронцем 1-го розряду (код професії – 5149), повинен знати:

– чинне законодавство, стандарти, накази, розпорядження, інструкції та іншу організаційно-розпорядчу документацію з охоронної діяльності;

- організаційні вимоги до охорони об'єктів і роботи контрольно-пропускних пунктів;
- службові інструкції, що встановлюють порядок охорони об'єктів, доступу та допуску осіб до матеріальних і інших цінностей;
- тактико-технічні характеристики та правила використання охоронної та охоронно-пожежної сигналізації, засобів зв'язку, інших засобів охорони, контрольно-спостережних приладів, освітлення, повідомлення та сповіщення, територію об'єкта, особливості периметрової огорожі;
- систему попереджувальних знаків та перепон, місця зупинок транспорту, службові телефони, спеціальні знаки на перепустках та документації;
- правила надання першої медичної допомоги;
- місця розташування правоохоронних органів, сусідніх нарядів охорони, порядок та способи встановлення зв'язку з ними;
- порядок використання та застосування вогнепальної зброї і спеціальних засобів;
- порядок адміністративного затримання, особистого огляду, огляд речей і вилучення речей і документів [19].

Вважаємо, що необхідно приділити серйозну увагу питанням якісної підготовки допоміжного персоналу – стюардів, оскільки це дозволить підвищити рівень безпеки на стадіонах в інших місцях скупчення людей.

Що ж до широких верств населення, то, безперечно, їх участь в охороні громадського порядку – важливий крок на шляху побудови громадянського суспільства і запорука демократії в країні. Так, указом Президента України «Про заходи щодо забезпечення особистої безпеки громадян та протидії злочинності» [20] доручено відповідним державним органам затвердити програми з налагодження співробітництва органів внутрішніх справ з населенням, залучення громадян до профілактики правопорушень, боротьби зі злочинністю, зокрема як громадських помічників інспекторів міліції з числа членів громадських формувань з охорони громадського порядку; Раді Міністрів АРК, місцевим державним адміністраціям під час складання проектів місцевих бюджетів – розглядати питання щодо виділення коштів для забезпечення громадських помічників дільничних інспекторів міліції.

Проте, на нашу думку, участь громадян при проведенні масових спортивних заходів не виправдає себе. Адже це великий ризик і велика відповідальність, яку повинні брати на себе лише висококваліфіковані і досвідчені фахівці. На сьогоднішній день такими фахівцями є працівники органів внутрішніх справ. Але вважаємо, що для вдосконалення забезпечення правопорядку під час проведення масових спортивних заходів необхідною є підготовка професіональних охоронців громадського порядку – стюардів, що стане важливим кроком на шляху наближення правоохоронної системи України до європейських стандартів.

Список використаної літератури:

1. Московец В.І. Взаємодія населення з міліцією: стан та шляхи удосконалення: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – Харків, 2001.
2. Дяченко В.І. Актуальні питання покращення взаємодії ОВС із населенням // Основні напрямки реформування ОВС в умовах розбудови демократичної держави: Матер. міжнар. наук.-практ. конференції. – Одеса, 2004. – Ч. 1. – С. 98-100.
3. Про міліцію: Закон України від 20.12.1990 № 565-ХІІ // ВВР УРСР. – 1991 – № 4. – Ст. 20.
4. Авер'янов В.Б. Предмет, метод і принципи адміністративного права // Адміністративне судочинство України: Підруч. / За заг. ред. О.М. Пасенюка. – К., 2009.
5. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону: Закон України від 22.06.2000 № 1835-ІІІ // ВВР. – 2000. – № 40. – Ст. 338.
6. Колпаков В.К. Взаимодействие милиции и общественности в сфере правопорядка: Учеб. пособ. – К., 1993.
7. Музичук О.М. Організаційно-правові основи участі громадян в охороні громадського порядку і боротьбі з правопорушеннями: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – Харків, 2003.
8. Камінський А.І. Становлення місцевої міліції в умовах реформування органів внутрішніх справ України: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – К., 2008.
9. Мироненко Т.Є. Організаційно-правові аспекти управління взаємодією органів прокуратури України з громадськістю: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – Харків, 2007.
10. Про затвердження інструкції про дії органів і підрозділів внутрішніх справ щодо організації й

забезпечення охорони громадського порядку: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 11.05.2010 № 170.

11. Про затвердження Статуту патрульно-постової служби міліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28.07.1994 № 404.

12. Про дорожній рух: Закон України від 30.06.1993 № 3353-ХІІ // ВВР. – 1993. – № 31. – Ст. 338.

13. Про затвердження Державної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу: Постанова Кабінету Міністрів України від 22.02.2008 № 107 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 18. – Ст. 482.

14. Сенчук І.І. Впровадження органами внутрішніх справ України зарубіжного досвіду охорони громадського порядку у зв'язку з проведенням Євро-2012 // Вісник Харків. нац. ун-ту внутрі. справ. – 2011. – № 2 (53). – С. 198.

15. Формирование и изучение общественного мнения о полиции за рубежом: Аналитический обзор / Мазяев Ю.Н., Камаев Б.Г., Мельник Е.А., Родимушкина О.В., Яковлев О.В. – М., 2003.

16. Негодченко О.В. Організаційно-правові засади діяльності органів внутрішніх справ щодо забезпечення прав і свобод людини: Монографія. – Дніпропетровськ, 2003.

17. Про схвалення інтегрованої концепції забезпечення безпеки та правопорядку під час проведення в Україні фінальної частини Чемпіонату Європи 2012 року з футболу: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 вер. 2008 р. № 1244 // Офіційний Вісник України. – 2008. – 29 верес. – № 71.

18. Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. Вип. 1: Професії працівників, що є загальними для всіх видів економічної діяльності. – Розділ 2: Професії робітників / Уклад. Я. Кавторєва. – Х., 2007. – С. 280-281.

19. Про заходи щодо забезпечення особистої безпеки громадян та протидії законності: Указ Президента України від 19.07.2005 № 1119/2005 // Урядовий кур'єр. – 2005. – № 135.

Надійшла до редакції 31.01.2012

ЛІБЕНКО І.Ю., ад'юнкт
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 342.9(477)

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА ОСНОВА АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ БОРОТЬБИ З ЕКОНОМІЧНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

У статті проведено аналіз нормативно-правової основи адміністративно-юрисдикційної діяльності Державної служби боротьби з економічною злочинністю. Виокремлено шляхи удосконалення такої діяльності.

Ключові слова: адміністративна юрисдикція, законодавство, адміністративно-юрисдикційна діяльність, Державна служба боротьби з економічною злочинністю.

В статті проводиться аналіз нормативно-правової основи адміністративно-юрисдикційної діяльності Государственной службы борьбы с экономической преступностью. Определяются пути усовершенствования соответствующей деятельности.

Ключевые слова: административная юрисдикция, законодательство, административно-юрисдикционная деятельность, Государственная служба борьбы с экономической преступностью.

The article analyzes the legal basis of the administrative jurisdiction activity of the State service of fighting against economic criminality. The ways to improve such activities defined.

Keywords: administrative activity, legislation, administrative jurisdictional activity, State service of fighting against economic criminality.

Якісне законодавство є основою стабільного функціонування будь-якої сучасної держави. Тому і в Україні відбуваються процеси, спрямовані на поступове удосконалення вітчизняного законодавства та приведення його у відповідність до вимог сьогодення і європейських демократичних стандартів.

Такі процеси зумовлені проведенням в Україні адміністративної реформи, яка має на меті поетапне створення такої системи державного управління, що забезпечить становлення України як високорозвинутої, правової, цивілізованої європейської держави з високим рівнем життя, соціальної стабільності, культури та демократії, дозволить їй стати впливовим чинни-

